

ת"פ 4734/12/22 - מדינת ישראל נגד מחמד נאסר, חוסיין בשארה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4734-12-22 מדינת ישראל נ' נאסר(עציר) ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת מרב גרינברג המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שירה מוהר
נגד הנאשמים		1. מחמד נאסר 2. חוסיין בשארה שניהם ע"י ב"כ עוה"ד איהאב ג'לג'ולי

גזר דין

כללי

1. הנאשמים, קרובי משפחה, הורשעו במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות הבאות:

נאשם 1 - נשיאה והובלת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); ירי מנשק חם, לפי סעיף 340א(ב)(1) לחוק; איומים לפי סעיף 192 לחוק והפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 לחוק.

נאשם 2 - סיוע לנשיאה והובלת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא וסעיף 31 לחוק; סיועלירי מנשק חם, לפי סעיף 340א(ב)(1) וסעיף 31 לחוק והפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 לחוק, וכן נהיגה בקלות ראש, עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961.

2. כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, בין נאשם 1 לחמודי בשארה (להלן: "חמודי") התגלע סכסוך כספי. במועד הרלוונטי לכתב האישום שהו הנאשמים, בני דודים, מתוקף החלטת בית משפט זה, בתנאי מעצר בית לילי בביתם בטירה בין השעות 06:00-23:00. ביום 16.11.22 בסמוך לשעה 4:00, התקשר נאשם 1 לחמודי ואיים עליו בין היתר כי "יקבל את הנקמה שלו", וכי יירו על ביתו בשעה הקרובה. בסמוך לאחר מכן, נסעו הנאשמים ברכב, שבלוחית הרישוי שלו הוסתרה ע"י הנאשמים או מי מטעמם, הספרה האמצעית, כשהם מובילים ברכב נשק מסוג קלצ'ניקוב ומחסנית טעונה ב-9 כדורים, לבית אביו של חמודי בעיר טירה. בהגיעם לבית האב ירו לעבר ביתו וגרמו נזק לקירות ושער הבית. הנאשמים המשיכו בנסיעתם, וסמוך לאחר מכן, בשעה 04:45 הגיעו לביתו של חמודי, משהבחינו ברכב משטרה שחנה בסמוך, נמלטו מהמקום. בעקבות זאת, נסעו השוטרים ברכב אחרי הנאשמים, שהאיצו את מהירות נסיעתם עד שהגיעו בסמוך לביתו של נאשם 1. נאשם 1 יצא מהרכב, השליך את הנשק בקרבת מקום, רץ לעבר ביתו ונתפס ע"י השוטרים. נאשם 2 המשיך בנסיעה ברכב, יצא ממנו כעבור מספר מטרים והתחבא

עמוד 1

בבית נטוש סמוך עד שנתפס ע"י השוטרים. **במעשים אלו מיוחסים לנאשם 1 נשיאת נשק וירי באמצעותו לעבר בית אביו של חמודי, איומים כלפי חמודי, ולנאשם 2 סיוע לנשיאת הנשק והירי ונהיגה בקלות ראש, וזאת כששניהם הפרו את תנאי מעצר הבית בהם היו נתונים.**

3. ביום 29.5.23 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הורשעו הנאשמים, על יסוד הודאתם, במיוחס להם בכתב האישום המתוקן. המאשימה הצהירה כי תעתור בעניין נאשם 1 לעונש ראוי של 5.5 שנות מאסר וענישה נלווית, ולנאשם 2, פחות ממחצית העונש שיוטל על נאשם 1, וענישה נלווית, ההגנה חופשיה בטיעוניה.

תמצית הטיעונים לעונש

4. ב"כ המאשימה, עו"ד מיטל אילן, עמדה בטיעוניה על החומרה המיוחדת שבמעשי נאשם 1, ועל הרקע למעשיו, סכסוך כספי עם המתלונן. עוד סבורה שפגיעת המעשים בערכים המוגנים של שלום הציבור ובטחונו, גבוהה. המאשימה הדגישה את תכנון המעשים, הצטיידות בנשק, האיומים המקדימים והירי לעבר בית מגורים בשעת בוקר מוקדמת, תוך הפרה בוטה של תנאים מגבילים. המאשימה עותרת בעניין נאשם 1 למתחם ענישה שנע בין 4-8 שנות מאסר ומבקשת למקם את עונשו במרכז המתחם נוכח עברו הפלילי בעבירות אלימות ונשק והעדר סיכויי שיקום. אשר לנאשם 2 נטען כי עברו הפלילי כולל עבירות אלימות ורכוש אך לא עבירות נשק, על כן יש מקום לגזור עליו עונש הקרוב למחצית עונשו של נאשם 1, בן 28 חודשים, וענישה נלווית. עוד נטען, שנפגע העבירה לא היה מעוניין להגיש הצהרת נפגע ומסר שהוא ומשפחתו מצויים בטראומה מאז אירוע הירי וחוששים לחייהם, וביקש להחמיר עם הנאשמים.

5. ב"כ הנאשמים, עו"ד ג'לג'ולי, ביקש להתחשב בהודאת הנאשמים ולגזור עליהם עונשים מתונים. לדבריו לא מדובר במעשה מתוכנן, והסכסוך החל בשל איומים של נפגע העבירה כלפי נאשם 1. עוד נטען שלא הייתה לנאשמים כוונה לפגוע בנפש, הם עצורים תקופה ממושכת, לשניהם נולדו ילדים בזמן מעצרם וניהלו חיים נורמטיביים טרם מעצרם. אשר על כן ביקש לקבוע ביחס לנאשם 1 מתחם ענישה שנע בין שנתיים לשלוש שנות מאסר, ולנאשם 2 מתחם ענישה הנע בין שנה ל-18 חודשי מאסר.

הנאשמים הביעו חרטה על מעשיהם וביקשו להתחשב בהם.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

6. עתירת המאשימה לעונש ראוי, אינה פוטרת את בית המשפט מקביעת מתחם עונש הולם.

7. בשורה ארוכה של פסקי דין עמדו בתי המשפט על הסכנה הגלומה בעבירות נשק, אלו הפכו בשנים האחרונות ל"מכת מדינה" ומהוות סכנה ממשית לשלום הציבור ולביטחונו. על רקע מציאות קשה זו נעשה

מאמץ רב ע"י גורמי אכיפת החוק, וביניהם בתי המשפט, למאבק בתופעה, ובשנים האחרונות ניכרת מגמת החמרה במדיניות הענישה לצורך מיגור עבירות אלו, תוך מתן משקל בכורה להרתעת הרבים ולאינטרס הציבורי, "ההלכה כי בעת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות נשק, על בית המשפט לבכר את האינטרס הציבורי שבהרתעת הרבים, על פני נסיבותיו האישיות של הנידון" (ע"פ 587/22 עדאב אבו נאעסה נ' מדינת ישראל פסקה 13 (22.5.2022)) (ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' אחמד קדורה, פסקה 5-6 (14.4.2022)); ע"פ 5813/21 מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (31.5.2022); ע"פ 6011/21 חאלד דסוקי נ' מדינת ישראל (25.11.2021); ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' מחמד בסילה, פסקה 10 (28.12.2021); ע"פ 2283/22 אל נבארי נ' מדינת ישראל (31.7.2022); ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל (26.7.2022)).

מגמה זו קיבלה ביטוי סטטוטורי במסגרת תיקון 140 לחוק (תיקון 140-הוראת שעה) התשפ"ב-2021, במסגרתו נקבעו עונשי מינימום בעבירות נשק, כך שהעונש שיושג בגין עבירות אלו לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה, אלא בהתקיים טעמים מיוחדים.

8. השימוש בנשק שביצע נאשם 1 מגביר את חומרת מעשיו. ירי מכוון בנשק חם, כל שכן בסביבת מגורים, מגביר את הסיכון לשלום הציבור ובטחונו, עלול לגרום נזק כבד לחיים, לגוף ולרכוש לעוברי אורח וליושבים בבתייהם (ע"פ 3728/22 מסלאחה נ' מדינת ישראל, פס' 11 (9.8.22)).

בשנת 2018 החמיר המחוקק את העונש המרבי על ירי מנשק חם במקום מגורים, באמצעות תיקונו של סעיף 340 לחוק, לרבות החמרת העונש הקבוע בצד העבירה משנת מאסר אחת לחמש שנות מאסר (חוק העונשין (תיקון מס' 134) (ירי מנשק חם), התשע"ח-2018, ס"ח 887) ראו גם: ע"פ 4595/13 זובידאת נ' מדינת ישראל; ע"פ 1414/17, 2030/17 עריאן נ' מדינת ישראל, 25.10.17.

יפים לענייננו הדברים האמורים בדברי ההסבר להצעה להחמרת העונש בגין עבירה דנא:

"עונש זה אינו נותן ביטוי הולם לחומרה הגלומה במעשה ירי שלא כדין ולסיכון הגלום במעשה כאמור לפגיעה בערך המוגן שבבסיס העבירה - הגנה על חיי אדם. סיכון כאמור קיים גם אם לא היה סיכון קונקרטי לחיי אדם שהעושה היה מודע לו. קל וחומר שסיכון כאמור גלום במקרה שבו הירי מנשק חם סיכן בפועל חיי אדם, למשל במקרה שבו יריות נורו לעבר ביתו של אדם במטרה להפחידו, בנסיבות שבהן לא ניתן לייחס ליורה ניסיון לגרימת פגיעה או חבלה חמורה לאדם" (דברי ההסבר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 132) (ירי מנשק חם), התשע"ח-2018, ה"ח הממשלה 914, 914).

9. **נסיבות מעשי הנאשמים** כוללות פנים רבים של חומרה:

על רקע סכסוך כספי, בין נאשם 1 לחמודי, שטיבו לא הובהר, גמר הנאשם 1 אומר לנקום בחמודי ולהלך עליו אימים,

הנאשם 1 יצר קשר עם חמודי, איים שיירה על ביתו ומייד ובסמוך, בסיוע בן דודו, נאשם 2, מימש את אימויו. **מעשי הירי כללו תכנון**, הנאשמים שהתגוררו בבתיים נפרדים, חברו יחד בשעת בוקר מוקדמת, כשהם מצויידים בנשק מסוג קלצ'ניקוב טעון ומוכן לירי. נאשם 1 נשא את הנשק ונאשם 2 נהג ברכב וסייע בידו. תחילה הגיעו לבית אביו של חמודי, שאינו מעורב בסכסוך, ירו לעבר הבית וגרמו נזק לקירות ולשער הבית. אך בנס לא נגרמה פגיעה בנפש. הנאשמים לא הסתפקו בכך, ופנו לביתו של חמודי, ככל הנראה כדי לבצע ירי נוסף, אך משום שהבחינו ברכב משטרתי בסמוך, סבו על עקבותיהם ונמלטו. הנאשמים ניסו להמלט מהשוטרים, נאשם 1 השליך את הנשק ונאשם 2 יצא מהרכב והתחבא בסמוך. **חלקו היחסי של נאשם 1 גדול יותר, הנאשם היה מעורב בסכסוך ובעל האינטרס לפגיעה בחמודי, עם זאת חלקו של נאשם 2 אינו שולי.** הנאשם 2 יצא מביתו בשעה מוקדמת, נהג ברכב, הוביל את נאשם 1 ליעדי הירי וכשהבחין בשוטרים, האיץ את מהירות הרכב בכוונה להמלט מהשוטרים תוך שהוא נוהג בקלות ראש. **לכך אוסיף, כי הנאשמים הפרו תנאי מעצר בית בהם היו נתונים במסגרת תיק אחר, שגם בו שיתפו פעולה. הנוק שנגרם כתוצאה מהירי היה לרכוש בלבד אך פוטנציאל הנוק רב,** עוד ניתן ללמוד על השלכות המעשים, מדברי חמודי, כעולה משיחתו עם המאשימה, בני משפחתו עדיין מצויים בטראומה וחוששים לחייהם. מעשי נאשם 1 פגעו פגיעה מוחשית וגבוהה בערכים המוגנים, פגיעת מעשי נאשם 2 היא ברף בינוני.

מדיניות הענישה הנוהגת

10. דינם של עברייני הנשק הוא למאסר מאחורי סורג ובריח, הפסיקה אינה מקלה עם נאשמים צעירים או נעדרי עבר פלילי, ומבכרת את האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות במקרי שיקום. המסר העונשי נחרץ ואינו משתמע לשני פנים: " **עלינו לזכור כי מדובר במשחק-סכום-אפס: שופט שמרחם על עברייני נשק ומקל בעונשו אינו מרחם על הקורבן הבא**" (פסק דינו של כב' השופט שטיין, ע"פ 7850/21 דסוקי נ' **מדינת ישראל** (25.11.21)). עוד ייאמר, כי מאז החמרת הענישה בגין עבירה של ירי בנשק באזור מגורים, נוקט בית המשפט העליון מדיניות ענישה מחמירה ועקבית הכוללת מאסרים ממושכים, בעיקר כאשר מדובר בירי מכוון לצורך פגיעה או במטרה להלך אימים המבוצע כלפי בתי מגורים.

כך למשל בע"פ 1427/21 **שוויקי נ' מדינת ישראל** (26.5.21) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בירי 17 כדורים באוויר באזור מגורים, ונדון למאסר בן 37 חודשים; בע"פ 3169/21 **מדינת ישראל נ' אנבריה ואח'** (21.6.2021) החמיר בית המשפט העליון בעונשם של שני משיבים, ללא עבר פלילי, אשר ירו באוויר באמצעות רובה סער, 48 קליעים מחוץ לביתו של המתלונן, והשליכו ראש כבש לעבר חצר ביתו. כל אחד מהם נדון למאסר בן 36 חודשים, חלף 24 חודשי מאסר שהשית עליהם בית המשפט המחוזי; בע"פ 1509/20 **מדינת ישראל נ' נבארי** (2.7.20) נדון נאשם, בעל עבר פלילי, בגין נשיאת נשק מסוג "קרלו" וירי בשעת לילה של שני כדורים באזור מגורים למאסר בן 27 חודשים, נקבע מתחם שנע בין 20-50 חודשי מאסר. בית המשפט קיבל את ערעור המדינה, קבע כי לא ניתן ביטוי הולם לחומרת המעשים ולצרכי ההרתעה, והעמיד את עונשו על 36 חודשי מאסר; בע"פ 1682/22 **סבג נ' מדינת ישראל** (11.9.22), דחה בית המשפט העליון את ערעור המערער, בעל עבר פלילי מכביד, אשר יחד עם שניים נוספים, ירה באקדח חצי אוטומטי בשעת צהריים סמוך לביתו של אדם עמו היה מסוכסך. נקבע מתחם ענישה הנע בין 30-60 חודשי מאסר, המערער נדון למאסר בן 45 חודשים; בע"פ 1059/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (21.29.04), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בהחזקת אקדח גנוב וירי מספר יריות לעבר קטין עמו היה מסוכסך, סמוך לבית מגוריו. המערער הורשע בירי לפי סעיף 340(א) לחוק, נדון למאסר בן 42 חודשים. ערעורו נדחה; בע"פ 8322/21 **דחלה נ' מדינת ישראל**

13.4.22) דחה בית המשפט העליון את ערעור המערער, צעיר ללא עבר, אשר ירה באקדח בסמוך לבתי מגורים על רקע סכסוך. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 34-54 חודשים, נדון למאסר בן 36 חודשים; בע"פ 7831/21 מחמוד עסליה נ' מדינת ישראל (24.4.2022) דחה בית המשפט העליון את ערעור המערער, ללא עבר, אשר יחד עם שניים אחרים, ירה במועדון הומה אדם באופן פזיז, על רקע סכסוך עם אחד מהנוכחים במקום. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 36-72 חודשי מאסר, וגזר עונשו למאסר בן 42 חודשים.

עוד מייחסת הפסיקה משנה חומרה לנשיאת נשק התקפי מסוג רובה סער כמו במקרה שבפנינו.

11. אשר על כן, לאחר שבחנתי את נסיבות מעשי הנאשם 1 ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת בעניינו מתחם ענישה שנע בין 7-3.5 שנות מאסר. אשר לנאשם 2, נקבע מתחם ענישה שנע בין 45-20 חודשי מאסר.

גזירת העונשים המתאימים לנאשמים

12. הנאשם 1, יליד 1989, בעברו שלוש הרשעות פליליות, הרשעתו האחרונה משנת 2022 הינה בגין עבירות אלימות וכליאת שווא ובגינה נדון למאסר בן 7 חודשים. הרשעתו הנוספת, משנת 2016, בגין עבירות נשק לרבות רכישת נשק ונשיאתו, הנאשם נדון למאסר בן 30 חודשים ולהפעלת תנאים ולמאסר כולל בן 36 חודשים. לנאשם עבר תעבורתי הכולל הרשעה בנהיגה בפסילה (2015), נהיגה תחת שכרות ותחת השפעת סמים/אלכוהול. עברו הפלילי מלמד על מי שמעורב בפלילים, בעל דפוסי אלימות, הנאשם אף הפר תנאים מגבילים בהם היו נתון, והתנהלות זו המזלזלת בהוראות בית המשפט והחוק מצטרפת להרשעותיו בעבירות של נהיגה בפסילה. בצד זאת, הנאשם נטל אחריות על מעשיו, כעולה מדברי סניגורו הינו בעל משפחה, מצוי במעצר תקופה ממושכת, ואף נולד לו ילד לאחרונה.

13. הנאשם 2, יליד 1994, עברו הפלילי כולל ארבע הרשעות. הרשעתו האחרונה משנת 2022 משותפת לנאשם 1, ובגינה נדון למאסר בן 7 חודשים (ת"פ (מח' מרכז) 45289-12-20, מיום 22.12.22). עוד הורשע בעבר בעבירות סמים ורכוש אך לא בעבירת נשק. לנאשם עבר תעבורתי שאינו קל (32 הרשעות), הכולל, בין היתר, הרשעה בנהיגה בקלות ראש ועבירות נלוות (2020) אך לא נדון בעבר לעונשי פסילה. אף נאשם זה בעל משפחה, עצור לראשונה בחייו לתקופה ממושכת, והביע צער וחרטה על מעשיו.

14. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים, באשר לנאשם 1, בהנתן עברו הפלילי והרשעתו בעבר בעבירות נשק, אמקמו בחלק המרכזי של מתחם הענישה. בהתאם לעתירת המאשימה, אגזור על נאשם 2 עונש מאסר הפחות ממחצית עונשו של נאשם 1. אשר לענישה נלווית, הנאשמים פגעו בשלוות חייו של נפגע העבירה וברכוש משפחתו ועל כן יושת עליהם פיצוי ראוי. המנעותו של נפגע העבירה מלהגיש הצהרת נפגע נבעה בעיקר מחששו הרב מהנאשמים. אשר לנאשם 2 שהורשע בעבירת תעבורה חמורה, מאחר שהמאשימה לא עתרה לפסילת רשיונו, אסתפק בענישה של פסילה על תנאי.

סוף דבר

15. אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1-

- א. 50 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו 16.11.22.
- ב. מאסר על תנאי בן 12 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת נשק, לרבות שימוש בו שלא כדין, תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ג. מאסר על תנאי בן 6 חודשים לבל יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה של הפרת הוראה חוקית תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ד. קנס בסך 3000 ₪ או 45 ימי מאסר שישולם עד ליום 1.12.23.
- ה. פיצוי לע"ת 23 בסך 5,000 ₪ שישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.11.23.

נאשם 2

- א. מאסר בן 23 חודשי מאסר החל מיום מעצרו 16.11.22.
- ב. מאסר על תנאי בן 10 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת נשק, לרבות שימוש בו שלא כדין, תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ג. מאסר על תנאי בן 6 חודשים לבל יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה של הפרת הוראה חוקית תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 30 ימי מאסר שישולם עד ליום 1.12.23.
- ה. פיצוי לע"ת 23 בסך 2,000 ₪ שישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.10.23.
- ו. פוסלת את הנאשם מלנהוג למשך 10 חודשים ככל שיעבור עבירה של נהיגה פוחזת או נהיגה בקלות ראש במשך שנתיים מיום שחרורו.

צו כללי למוצגים. נשק ותחמושת יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א אב תשפ"ג, 08 אוגוסט 2023, במעמד הצדדים.